

prima instanță: I. Bulhac,
instanța de apel: N. Cernat, A. Pohopol, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-477/15

Î N C H E I E R E

12 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ștefanița Volohova Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare a lui Ilcu Alexandru împotriva Nataliei Ștefanița-Volohova cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău 18 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia, admis apelul declarat de către Ilcu Alexandru, casată hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 24 septembrie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2011, Ilcu Alexandru, reprezentat de avocatul Elena Buguța, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Ștefanița-Volohova cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că locuiește în mun. Chișinău, str. Voluntarilor nr.12/1, iar Ștefanița-Volohova Natalia locuiește în aceeași bloc locativ în apartamentul 59, situat deasupra apartamentului său.

Susține că la 12 septembrie 2011, din cauza unor circumstanțe necunoscute Ștefanița-Volohova Natalia i-a inundat apartamentul său, fiind copleșiți complet pereții imobilului, tavanul și toată podeaua care era acoperită cu parchet.

Menționează că despre cele întâmplate i-a comunicat pârâtei, care în vederea constatării celor întâmplate a și vizitat apartamentul inundat, iar la 14 septembrie 2011, ultima a întocmit un înscris prin care a confirmat vinovăția sa, asumându-și obligația să repara prejudiciul cauzat.

Afirmă că inițial a solicitat de la Ștefanița-Volohova Natalia recuperarea prejudiciului material în suma de 10 000 lei, după care, dânsul a micșorat cuantumul până la 6 000 lei, însă, ultima nu a întreprins nici o măsură în sensul achitării prejudiciului.

Mai invocă că la 22 septembrie 2011, a fost întocmit Raportul de constatare tehnico-științific, conform căruia prejudiciul, ca urmare a inundației, a fost estimat în suma de 36 469,87 lei, respectiv, din aceste considerente, pe parcursul examinării pricinii civile dânsul și-a mărit cuantumul pretențiilor.

Solicită încasarea de la Ștefanița-Volohova Natalia în beneficiul său a

prejudiciului material în sumă de 36 469,87 lei și a cheltuielilor de judecată suportate.

La 27 martie 2012, Ilcu Alexandru a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând suplimentar încasarea de la Ștefanița-Volohova Natalia în beneficiul său prejudiciul material în sumă de 2 095 lei.

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii a indicat că la data de 02 februarie 2012, Ștefanița-Volohova Natalia repetat i-a inundat apartamentul său, după care, din nou a sesizat Asociația proprietarilor de locuințe de privatizare, care la aceeași dată a întocmit actul nr. 14 privind constatarea inundației apartamentului nr. 59 situat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1, cât și devizul de cheltuieli necesare în vederea înlăturării prejudiciului cauzat în urma inundațiilor, care a fost estimat în suma de 2 095 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 24 septembrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Ștefanița-Volohova Natalia în beneficiul lui Ilcu Alexandru prejudiciul material în sumă de 9 117,46 și cheltuielile de judecată în sumă de 3 073,52 lei, iar în total suma de 12 190,98 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia, admis apelul declarat de către Ilcu Alexandru, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial și încasat de la Ștefanița-Volohova Natalia în beneficiul lui Ilcu Alexandru prejudiciul material în sumă de 36 469,87 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 7 492,52 lei, iar în total suma de 43 962,39 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat prevederile art. 1416 alin.(1) și art. 1398 din Cod civil, care reglementează temeiul și condițiile răspunderii delictuale și care indică că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii instanța de apel a reținut Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 729 din 12 octombrie 2011, întocmit de către Centrul de Expertize „Cexin” SRL, prin care s-a constatat că costul lucrurilor de reparație ce necesită a fi efectuate în apartamentul nr. 51 din mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1, deteriorat în urma inundației constituie suma de 36 469,87 lei, iar veridicitatea raportului de expertiză nu poate fi pus la îndoială, or, acesta a fost întocmit cu respectarea normelor procedurale cât și a Legii cu privire la expertiză judiciară.

La 19 ianuarie 2015, Ștefanița-Volohova Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat prevederile art. 1398 alin.(1) din Cod civil, motivând precum că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, deoarece norma citată prevede temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale, iar competența delictului civil include următoarele elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția, iar în cazul lipsei unui element persoana este scutită de repararea prejudiciului.

Apreciază drept eronată referirea instanței de apel la adoptarea soluției la Raportul de constatare efectuat de SRL „Cexin”, deoarece, calculul efectuat în devizul de cheltuieli conține erori vădite și anume în compartimentul II. „Partea de cercetare”, este indicată suprafața apartamentului nr.51 situat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1, care este compus din antreu cu suprafața de 2,90 m.p., salon cu suprafața de 16,80 m.p., bucătărie cu suprafața de 10,20m.p. și grup sanitar cu suprafața de 3, 00m.p., respectiv, în total suprafața acoperită cu parchet constituie-29,90 m.p., însă, devizul de cheltuieli conține suprafața de 31,20 m.p., astfel, suma prejudiciului a fost majorată nejustificat.

Indică că raportul de constatare efectuat de SRL „Cexin” conține volumul total necesar al lucrărilor de reparație, care constituie 36 469,87 lei, însă, expertul nu a reținut starea reală a apartamentului litigios la momentul examinării, deoarece, inițial, până la inundație, apartamentul din cauză se afla în proces de reparație, fapt confirmat prin actul nr.83 din 13 septembrie 2011, încât nu a fost luat în considerație nici uzura parchetului, care are mai mult de 24 de ani.

La fel, apreciază ca greșite și constatările instanței de apel precum că Ilcu Alexandru deține dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 51 situat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1, deoarece, la momentul examinării pricinii în instanța de apel, intimatul deja nu mai deținea acest drept, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile din 25 noiembrie 2014, din care rezultă că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2399 din 17 iunie 2013, apartamentul menționat a fost vândut Tatianeii Cristea.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefanița-Volohova Natalita este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Ștefanița-Volohova Natalia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva